

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

	Dnia 19 października 2021r.
--	-----------------------------

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogumiła Dzieciolowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora asesor A. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach (...).04.2021 r., 8.10.2021 r. sprawy

D. D. (1) s. M. i L. z domu T., ur. (...)
w G., pesel (...)

oskarżonemu o to, że:

w okresie od 01.07.20r. do 04.07.20r. w G. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do piwnicy nr (...) po uprzednim przecięciu mocowania skobla wraz z kłódką zabezpieczającego drzwi wejściowe i z jej wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia skrzynki z narzędziami wartości 400 zł, namiotu ze śpiworem wartości 100 zł, fotela wodnego o wartości 100 zł, kartonu z zawartością dmuchańców do wody wartości 150 zł, 4 butelek wódki o poj. 0.5 litra wartości 80 zł, kartonu z zawartością ozdób świątecznych z porcelany wartości 500 zł, zestawu żarówek samochodowych o wartości 40 zł, kompletu noży G. wartości 150 zł, rękawic bokserskich wartości 50 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1.570 zł na szkodę K. C. **tj. o czyn z art. 279§1 kk**

o r z e k a :

- oskarżonego **D. D. (1)** uniewinnia od zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu;
- kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 879/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok			

został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. D. (1)	D. D. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 01.07.20r. do 04.07.20r. w G. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do piwnicy nr (...) po uprzednim przecięciu mocowania skobla wraz z kłódką zabezpieczającego drzwi wejściowe i z jej wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia skrzynki z narzędziami wartości 400 zł, namiotu ze śpiworem wartości 100 zł, fotela wodnego o wartości 100 zł, kartonu z zawartością dmuchańców do wody wartości 150 zł, 4 butelek wódki o poj. 0.5 litra wartości 80 zł, kartonu z zawartością ozdób świątecznych z porcelany wartości 500 zł, zestawu	

		<p>żarówek samochodowych o wartości 40 zł, kompletu noży G. wartości 150 zł, rękawic bokserskich wartości 50 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1.570 zł na szkodę K. C. tj. o czyn z art. 279§1 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W okresie od 1 lipca 2020 r. do 2 lipca 2020 r. w G. przy ul. (...) doszło do kradzieży z włamaniem do piwnicy nr (...) należącej do K. C.. Sprawca po uprzednim przecięciu mocowania skobla wraz z kłódką zabezpieczającego drzwi wejściowe, z jej wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia skrzynki z narzędziami wartości 400 zł, namiotu ze śpiworem wartości 100 zł, fotela wodnego o wartości 100 zł, kartonu z zawartością dmuchańców do wody wartości 150 zł, 4 butelek wódki o poj. 0.5 litra wartości 80 zł, kartonu z zawartością ozdób świątecznych z porcelany wartości 500 zł, zestawu żarówek samochodowych o wartości 40 zł, kompletu noży G. wartości 150 zł, rękawic bokserskich wartości 50 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1.570 zł na szkodę K. C..</p>	<p>zeznania K. C.</p>	<p>1- 2, 101v</p>	
protokół oględzin miejsca	5 - 9		

D. D. (1) mieszkał w G., przy ul. (...) w G. Od wiosny 2020 r. utrzymywał kontakty koleżeńskie z S. M., zam. przy ul. (...) w G.. S. M. często przychodził do D. D. (1) na podwórko.	dane osobopoznawcze	36	
wyjaśnienia oskarżonego	36 - 37		
zeznania L. D.	102		
W dniu 3 lipca 2020 r. D. D. (2) sprzedał w lombardzie (...) s. c. przy ul. (...) w G. noże G. oraz rękawice bokserskie pochodzące z kradzieży z włamaniem do piwnicy K. C.. Przedmioty te kupił dzień wcześniej wieczorem od S. M. za 20 zł.	wyjaśnienia oskarżonego	36 - 37	
zeznania K. C.	17 - 18, 50		
umowa sprzedaży	24		
protokół oględzin rzeczy	48 - 49		
zeznania L. D.	102		
protokół przeszukania	21 - 23		
Podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) nie znaleziono innych przedmiotów pochodzących z kradzieży z włamaniem do piwnicy K. C..	protokół przeszukania	30 - 31	

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. D. (1)	D. D. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 01.07.20r. do 04.07.20r. w G. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do piwnicy nr (...) po uprzednim przecięciu mocowania skobla wraz z kłódką zabezpieczającego drzwi wejściowe i z jej wnętrza dokonał zaboru w celu przywłaszczenia skrzynki z narzędziami wartości 400 zł, namiotu ze śpiworem wartości 100 zł, fotela wodnego o wartości 100 zł, kartonu z zawartością dmuchańców do wody wartości 150 zł, 4 butelek wódki o poj. 0.5 litra wartości 80 zł, kartonu z zawartością ozdób świątecznych z porcelany wartości 500 zł, zestawu żarówek samochodowych o wartości 40 zł, kompletu noży G. wartości 150 zł, rękawic bokserskich wartości 50 zł, tj. mienia o łącznej wartości 1.570 zł na szkodę K. C. tj. o czyn z art. 279§1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

D. D. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do piwnicy nr (...) i zabrał w celu przywłaszczenia przedmioty wskazane w postawionym mu zarzucie.	brak dowodów		
S. M. oferował w pierwszej kolejności sprzedaż kompletu noży G. i rękawic bokserskich L. D..	wyjaśnienia oskarżonego	37	
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim kwestionował dokonanie kradzieży z włamaniem, bowiem w tym zakresie nie dysponował żadnym dowodem przeciwnym. Jego wyjaśnienia znajdowały częściowe wsparcie w zeznaniach L. D., która wskazywała, iż syn mówił jej, że "tego nie zrobił."</p> <p>W ocenie sądu okoliczność, iż oskarżony był w posiadaniu noży i rękawic bokserskich pochodzących z kradzieży z włamaniem i w dniu 3 lipca 2020 r. sprzedał je w lombardzie (czego zresztą nie kwestionował)</p>	

była niewystarczająca, by podważyć wiarygodność jego wyjaśnień w zakresie, w jakim negował swoje sprawstwo co do kradzieży z włamaniem. Jego wyjaśnienia w części, w jakiej potwierdzał sprzedaż wskazanych przedmiotów w lombardzie w pełni korespondowały z dowodami w postaci umowy sprzedaży, protokołu przeszukania pomieszczeń lombardu i zeznaniami K. C..

Dalej sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego również w zakresie, w jakim wskazywał, iż owe przedmioty zakupił od S. M. wieczorem dzień przed ich sprzedażą w lombardzie, bowiem również w tym zakresie nie dysponował żadnym dowodem przeciwnym. Sąd wprawdzie nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w jakiej utrzymywał, iż S. M. początkowo oferował sprzedaż rękawic bokserskich i kompletu noży L. D., bowiem w tym zakresie były sprzeczne z zeznaniami tego świadka, niemniej jednak okoliczność ta nie miała wpływu na ocenę jego wyjaśnień w pozostałym zakresie. Nawet bowiem uznanie, iż taka sytuacja nie miała miejsca, nie mogło skutkować uznaniem niewiarygodności jego

		<p>wyjaśnień w pozostałym zakresie, w sytuacji gdy sąd nie dysponował żadnym dowodem wskazującym na to, że opisywana przez D. D. (1) transakcja zakupu przez niego owych przedmiotów od S. M. również nie miała miejsca. Zauważyć przy tym należało, iż z zeznań L. D. wynikało, że w okresie od wiosny 2020 r. S. M. i D. D. (1) utrzymywali relacje koleżeńskie - S. M. przychodził do D. D. (1) na podwórko. W tej sytuacji wyjaśnienia oskarżonego D. D. (1) w zakresie tego, w jaki sposób wszedł w posiadanie noży logicznie wpisywała się w okoliczności wynikające z zeznań L. D..</p>
<p>zeznania K. C.</p>	<p>Zeznania świadka K. D. sąd ocenił jako co do zasady jasne, konsekwentne, wewnętrznie niesprzeczne i korespondujące z dowodem w postaci protokołu przeszukania pomieszczeń lombardu, a w konsekwencji sąd nie miał żadnego powodu, by odmówić im waloru wiarygodności.</p>	
<p>zeznania L. D.</p>	<p>Zeznania świadka jawiły się jako spójne, jasne, konsekwentne, a w konsekwencji wiarygodne.</p>	
<p>protokół oględzin miejsca, protokoły przeszukania, protokół zatrzymania</p>	<p>Wskazane dokumenty zostały sporządzone przez osoby uprawnione, zgodnie z obowiązującymi</p>	

	przepisami, a ich treść, jak i autentyczność nie były kwestionowane w toku postępowania.		
umowa sprzedaży	Dokument niekwestionowany w toku postępowania, korespondujący z wyjaśnieniami oskarżonego.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	Powody zostały omówione we wcześniejszej części uzasadnienia.	
	Informacja z Krajowego Rejestru Karnego, odpisy wyroków	Dowody nie budziły wątpliwości sądu, jednakże nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.	
<i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	1	D. D. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
D. D. (1) oskarżono o dokonanie kradzieży z włamaniem do piwnicy			

nr (...) przy ul. (...), niemniej jednak w toku postępowania przygotowawczego i sądowego nie zgromadzono materiału dowodowego potwierdzającego jego sprawstwo. Podkreślenia wymagało, iż okoliczność że oskarżony był w posiadaniu części skradzionych rzeczy, tj. kompletu noży G. i rękawic bokserskich należących do K. C. była niewystarczająca do uznania, iż oskarżony wszedł w ich posiadanie dokonując kradzieży z włamaniem do pomieszczenia piwnicznego. Zdaniem sądu przedstawiona przez oskarżonego wersja wydarzeń w zakresie tego, w jaki sposób wszedł w posiadanie ww przedmiotów jawiła się jako logiczna, a przede wszystkim nie została skutecznie podważona w toku prowadzonego postępowania. Sąd już wskazywał, że okoliczność iż wyjaśnienia oskarżonego co do oferty sprzedaży przedmiotów przez S. M. złożonej rzekomo w pierwszej kolejności L. D. nie znalazły potwierdzenia w zeznaniach tego świadka, nie dyskwalifikowała jego wyjaśnień w pozostałym zakresie w sytuacji, gdy w sprawie nie zgromadzono dowodów przeciwnych. Już na marginesie wskazać należało, iż z doświadczenia sądu

wynikającego z rozpoznania innych spraw wynikało, że sprawcy kradzieży bądź kradzieży z włamaniem nie sprzedają w lombardzie przedmiotów pochodzących z kradzieży na własne dane, lecz szukają innych osób, które dokonają takiej transakcji. Tymczasem w ocenie sądu zarzut kradzieży z włamaniem został postawiony oskarżonemu wyłącznie na podstawie tego, że dokonał on sprzedaży części przedmiotów pochodzących z tego czynu zabronionego w lombardzie w sytuacji, gdy organ postępowania przygotowawczego nie dysponował żadnym dowodem bezpośrednim pozwalającym na powiązanie oskarżonego z kradzieżą z włamaniem. Takie postępowanie obliczono było na to, iż w toku przesłuchania oskarżony sam dostarczy materiału go obciążającego, co jednak nie nastąpiło. Zaznaczyć przy tym należało, iż w zaistniałej sytuacji, w której oskarżony nie przyznał się do kradzieży z włamaniem, policja przyjmowała, że jest on paserem, zaś przypuszczalnym sprawcą S. M. słusznie zwracając uwagę, iż miał on zamieszkiwać w tym samym budynku co pokrzywdzony (vide notatki z k. 39, 41),

jednakże ostatecznie nie zmieniono zarzutu D. D. (1) i oskarżono go o czyn z art. 279 § 1 kk.

Odnosząc się natomiast do kwestii ewentualnego skazania oskarżonego w niniejszym postępowaniu za przestępstwo paserstwa zauważyć należy, że mimo dostrzegania poglądów odmiennych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie, z dnia 22 lipca 2014 r., II AKa 190/14, Lex nr 1496527; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2012 r., IV KK 87/12, Lex nr 1226759 i wskazane tam orzeczenia; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2016 r., IV KK 111/(...), Lex nr 2141233; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2012 r., V KK 82/12, OSNKW 2013, nr 3, poz. 23 [jakkolwiek w tym wypadku w wywodach Sądu Najwyższego szczególnie nacisk położono na uzasadnienie aktu oskarżenia, które opisywało nie tylko kradzież, ale i późniejszą sprzedaż skradzionych rzeczy, co zdaniem SN przekonywało o objęciu skargą i tego zdarzenia]), Sąd podziela wyrażany w nowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, który swój najszerszy wykład znalazł w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2017 r. (II KK 162/17, Lex nr 2397594).

Wskazano tam, że jeżeli ustawodawca decyduje się na wprowadzenie do systemu odrębnych typów czynów zabronionych domniemywać należy, że regulują one odrębne kategorie zachowań (dotyczy to także typów zmodyfikowanych, które do opisu typu podstawowego dodają kolejne znamiona bądź znamiona doprecyzowują). W abstrakcyjnym ujęciu można twierdzić, że niektóre zachowania w aspekcie materialnym są w określonym zakresie tożsame - kradzież i kradzież z włamaniem (posiadając jednocześnie pewne odrębne cechy), inne są z kolei zupełnie rozłączne.

Porównanie znamion przestępstwa kradzieży i kradzieży z włamaniem z przestępstwem paserstwa prowadzi do wniosku, że w aspekcie materialnym należą one do tej drugiej grupy. Ustawodawca w sposób klarowny wyznaczył zupełnie inne znamiona czynnościowe dla obu tych typów. Oznacza to, że opisują one w sposób abstrakcyjny zupełnie odmienne kategorie zdarzeń faktycznych, które stały się podstawą ich kryminalizacji. W przypadku kradzieży jest to akt zaboru stanowiący czynność konwencjonalną wyjmującą rzecz ruchomą

spod władztwa
uprawnionego, natomiast
w przypadku paserstwa
są to czynności polegające
m. in. na wejściu
w posiadanie przedmiotu
już uprzednio wyjętego
spod owego władztwa.
K. i temporalnie są
to zatem odmienne
grupy zachowań. Z kolei
wyznaczanie ram procesu
skargą uprawniającego
oskarżyciela nie może być
dowolne i abstrahować
w zupełności od realiów
prawa materialnego. Jeżeli
w toku postępowania
przygotowawczego
materiał dowodowy
pozwala na przyjęcie,
że do zachowania
kwalifikowanego jako
zabór mienia w celu
przywłaszczenia doszło
i konstruowany jest
w tym kierunku akt
oskarżenia, oznacza to,
że oskarżyciel dostrzega
i domaga się ukarania
za określoną kategorię
zachowań. Dopuszczalne
jest wtedy na etapie
jurysdykcyjnym
zmodyfikowanie opisu
czynu bazującego na
zdarzeniu historycznym
wyznaczonym ramami
znamienia „zabiera” w
kierunku np. typów
zmodyfikowanych.
oskarżyciel musi
sprecyzować owo
zdarzenie historyczne, by
możliwa była następnie
subsumcja pod konkretny
przepis. W sprawie,
w której oskarżyciel
publiczny w sposób
precyzyjny wskazał jednak

abstrakcyjną kategorię zachowań stanowiących podstawę wartościowania, np. zarzucił zabór pojazdu w celu przywłaszczenia przez uprzednie otwarcie nieustalonym narzędziem zamka w drzwiach, takie zarysowanie zdarzenia historycznego nie pozostawia wątpliwości do jakiej kategorii prawnomaterialnej ono należy - typów kradzieży. Wobec tego zdaniem Sądu Najwyższego nie można racjonalnie bronić tezy, że ów opis pozwala jednocześnie (alternatywnie) na określenie owego zdarzenia, jako pomocy w zbyciu mienia, co do którego sprawca powinien i mógł przypuszczać, że pochodzi z kradzieży. Ustawowy opis znamion kradzieży z włamaniem oraz przestępstwa paserstwa utwierdza, że do czynienia mamy z ontologicznie rozłącznymi grupami zachowań, które nie mają punktu przecięcia. Możliwe jest naturalnie, że po dokonanej kradzieży ten sam sprawca przyjmuje łup od pozostałych współsprawców lub pomaga im w jego następczym zbyciu, lecz stanowi to osobne zachowanie rodzajowo i temporalnie odrębne.

Podobne stanowisko można odnaleźć w wyroku Sądu Najwyższego z dnia

20 września 2014 r., II KK 234/14, OSNKW 2015, nr 2, poz. 14 (w sprawie tej, gdzie zarzucono oskarżonemu kradzież z włamaniem, nawet ostateczne ustalenie, że do przyjęcia przez niego rzeczy ukradzonej przez sprawcę doszło 8 minut po kradzieży i 4 km od jej miejsca, nie przekonało Sądu Najwyższego o dopuszczalności zmiany kwalifikacji czynu z art. 279 § 1 kk na 291 § 1 kk); wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2012 r., V KK 240/11, Lex nr 1157588; postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2011 r., IV KK 139/11, OSNKW 2011, nr 9, poz. 84. Szczególnie w tym ostatnim orzeczeniu po przeprowadzeniu szczegółowej analizy orzeczeń opowiadających się bynajmniej prima vista za stanowiskiem odmiennym, akcentowano, że nie można mówić o tożsamości czynów, jeżeli przestępstwo paserstwa, przypisywane zamiast zarzucanego przestępstwa kradzieży lub kradzieży z włamaniem miało miejsce już w jakiś czas po tej kradzieży i w okolicznościach niemających nic wspólnego z opisem i podstawą faktyczną czynu zarzucanego jako kradzież lub kradzież z włamaniem. W takim wypadku nie chodzi bowiem tylko o odmienny sposób wejścia

w posiadanie rzeczy pochodzącej z czynu zabronionego, lecz o zupełnie inne zdarzenie faktyczne, w którego ramach doszło do uzyskania takiego posiadania. Wskazano zaś już wcześniej, że w tych sytuacjach, w których Sąd Najwyższy, zarówno w okresie międzywojennym, jak i po II wojnie światowej, uznawał za możliwe przypisanie paserstwa przy zarzucie kradzieży jako zachowania tożsamego, chodziło o wypadek, gdy przypisane zachowanie popełniono w tym samym miejscu i czasie, co zarzucana kradzież, a zatem gdy jedynie sposób wejścia w posiadanie cudzej rzeczy przez daną osobę następował w sposób charakterystyczny dla paserstwa, a nie dla różnego rodzaju zaboru mienia. Chodziło zatem o takie zachowanie, które w pełni mieściło się w ramach historycznego zdarzenia, leżącego u podstaw zarzutu sformułowanego w akcie oskarżenia (taka sytuacja miałaby miejsce np. gdy w miejsce zarzuczonego dokonania rozboju wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przypisano by oskarżonemu przyjęcie przedmiotu od osoby, która uzyskała go w drodze rozboju i to bezpośrednio po dokonaniu rozboju oraz jeszcze na miejscu

rozboju; na gruncie analogiczne stanu faktycznego zapadł wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1994 r, II KRN 173/94, OSNKW 1995, nr1-2, poz. 9, gdzie dopuszczono zmianę kwalifikacji prawnej z 210 d.kk na 215 d.kk).

W niniejszej sprawie należało zwrócić uwagę, iż oskarżyciel dokładnie opisał sposób, w jaki oskarżony miał wejść w posiadanie nie tylko kompletu noży i rękawic bokserskich, ale również innych przedmiotów szczegółowo wymienionych w akcie oskarżenia, tj. po uprzednim przecięciu mocowania skobla wraz z kłódką zabezpieczającego drzwi wejściowe do piwnicy nr (...) przy ul. (...) w G. i zaboru znajdujących się wewnątrz przedmiotów. Z kolei sąd ustalił, iż oskarżony kupił przedmioty w postaci rękawic i zestawu noży od S. M.. W tej sytuacji mamy do czynienia z odmiennymi, gdy chodzi o modus operandi zachowaniami, z których każde realizuje znamiona przedmiotowe innego typu czynu zabronionego. Skoro więc oskarżyciel zarzucił kradzież przedmiotów przez uprzednie przecięcie mocowania skobla zabezpieczającego drzwi wejściowe do piwnicy, to nie można racjonalnie

przyjmować, że ten opis zachowania sprawcy pozwalałby na określenie tego zdarzenia jako zakupu części przedmiotów od innej osoby, co do których sprawca wiedział, bądź powinien i mógł przypuszczać, że pochodzą z kradzieży. Jednocześnie zwrócić należało uwagę, iż tego rodzaju zachowania miały miejsce w innym miejscu i czasie. Wedle aktu oskarżenia, do kradzieży z włamaniem miało dojść w okresie od 1 do 4 lipca 2020 r. przy ul. (...) w G., zatem oskarżyciel przyjął iż do zdarzenia mogło dojść już w dniu 1 lipca 2020 r. Tymczasem sąd ustalił, iż oskarżony D. D. (1) wszedł w posiadanie części przedmiotów pochodzących z kradzieży z włamaniem w dniu 2 lipca 2020 r. wieczorem w okolicach miejsca swojego zamieszkania przy ul. (...) w G.. W tej sytuacji chodziło zatem o dwa różne zdarzenia, które miały miejsce w innym czasie i innym miejscu.

W konsekwencji sąd uniewinnił oskarżonego od zarzucanego mu czynu. Jednocześnie wobec powyższych rozważań, za zbędne uznać należało przeprowadzenie analizy w zakresie dotyczącym tego, czy oskarżony wypełnił znamiona

podmiotowe przestępstwa z art. 291 kk bądź 292 kk.			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Sąd w związku z uniewinnieniem oskarżonego orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 632 pkt 2 kpk.	
Podpis		